

Årsberättelse från SJF:s kendosektion för verksamhetsåret 1968-1969.

När det gäller kendo och dess spridning i Sverige har man av naturliga skäl vissa svårigheter, vilka kan samlas under följande rubriker:

- a. Brist på kompetenta instruktörer.
- b. Brist på personlig utrustning.
- c. Förmedlande av motivering till nybörjare att påbörja kendosträning.

En kortfattad analys av dessa rubriker visar att utvecklingen hämmas av att endast på vissa platser finns kompetenta instruktörer, att även på dessa platser saknas nödvändig personlig utrustning(=rustningar) i tillräckligt och mot intresset svarande antaloch, att utan att brister redovisade under a. och b. har avhjälppts kan ingen effektiv rekryteringspropaganda bedrivas.

Sektionen har koncentrerat årets arbete på att utbilda instruktörer under ledning av Akio Watanabe, 5 dan.
P.g.a. kostnadsskäl har denna instruktörsutbildning koncentrerats till Stockholm, där den bedrevs inom Stockholms Kendoklubb, Stockholms Studenters Budoklubbs kendosektion samt Södra Judoklubbens kendosektion.
Kendosträning bedrevs under 5 dagar i veckan.

Göteborgs Kendoklubb tränade under ledning av Junji Nakai, 2 dan.
Mifune JK:s kendosektion i Örebro tränade under ledning av Hideo Takayama, 3 dan.

Vad beträffar den personliga utrustningen är kendo den enda budosport som kräver en större investering i sådana rustningar, och detta verkar hämmande på nyrekryteringen.

Sättet att avhjälpa detta är att klubbarna har ett antal lånerustningar som fungerar tills nybörjaren är säker på att han vill fortsätta med kendo och skaffar egen rustning.

Som ett första steg mot lösningen av rustningsproblemet hoppas sektionen på materielbidrag från SJF.

Beträffande propaganda har sektionen varit mycket aktiv. Denna del av verksamheten har koncentrerats till rent PR-arbete, vilket också framgår av nedanstående uppställning. Det skulle saknat mening att värva nybörjare i större omfattning än det var möjligt med hänsyn till de redovisade svårigheterna under a. och b.